

skulle falde i to Klasser. Man skal undersøge, om den angrebne har givet rimelig Anledning, eller om dette ikke er Tilfældet. Har den angrebne givet rimelig Anledning, skal Forholdet vedblivende være privat Paatale undergivet; har den angrebne ikke givet rimelig Anledning, skal endogaa det offentlige, ex officio Politiet, af egen Drift sætte sig i Bevægelse, saa skal der foretages kriminel Undersøgelse og saa skal det gaa til Doms. Jeg tror, den højtærede Minister fejler, hvis han tror, det er en praktisk Ordning i Mod sætning til Strafferetskommissionens teoretiske Betragtninger, som det siges. Nej, jeg tror, det er en saa upraktisk Ordning, som man vel kan tænke sig, og jeg skal tillade mig at dvæle et Øjeblik derved. Naar der har fundet en Voldsgerning Sted, saa Parterne naturligvis med forskellige Forklaringer. Hvor der er Mulighed for, at det kan komme under offentlig Paatale, melder den angrebne det til Politiet, og saa spørger Politiet: Har Du da ikke givet rimelig Anledning til de Hug og Slag, du fik, og saa vil den angrebne i 99 af 100 Tilfælde sige: Nej, jeg har ikke givet nogen rimelig Anledning. Jaar man fat i Voldsmanden og siger: Du har jo angrebet den Mand uden rimelig Anledning, det forklarer han selv, saa svarer Voldsmanden: So, han gav mig saamænd rimelig Anledning, for det første stødte han til mig, for det andet lo han ad mig, og for det tredje var han næsvis og kaldte mig desuden en Balle, og saa slog jeg ham naturligvis. Er det, at den angrebne maasse bruger Tilrettevisninger, Stælsord eller lignende rimelig Anledning eller ikke? Jeg sætter det Tilfælde, at et Par Bøller komme ind paa et Værtshus — et ganske praktisk Tilfælde —, hvor der i Forvejen sidder nogle Personer, de gør Ustyr og genere de andre, og saa taler en af de andre dem til og siger, at naar de opføre sig saadan, maa de forlade Lokalet — maasse er det Værtshusholderen selv, der siger det —, der salder knubbende Ord, og saa ender det med, at Bøllen langer en af de paagældende et blaat Dje ud. Har der været rimelig Anledning eller ikke? Bøllen vil naturligvis sige, at det har der været, fordi den anden var uforstammet mod ham. Men at tage et saadant enkelt Moment som det, der skal være afgørende for, hvorvidt Sagen skal være offentlig Paatale undergivet eller ikke være offentlig Paatale undergivet, tror jeg er meget upraktisk, thi det, der skulde være det afgørende, om den ene eller den anden Tiltaleform skal benyttes, maa være det Moment, som fra første Færd af Politiet under Op-

tagelse af Rapporten saa nogenlunde bestemt kan konstateres. Som det er nu, har Politiet, naar der er Spørgsmaal, om et Voldsforhold er offentlig Paatale undergivet, blot at undersøge, om der er Saar eller Skade paa Helbredet, og der vil da kunne foreligge Lægeundersøgelse eller Lægeattest, og da Domstolene gaa meget vidt, vil det, at en Mand har faaet en blodig Snude, om man maa sige saa, blive betragtet som en Volds handling efter Straffelovens § 203. Det er altsaa overmaade let at saa konstateret, om der skal være offentlig Paatale eller privat Paatale, men naar vi skulle ind paa dette, om der er givet rimelig Anledning eller ikke givet rimelig Anledning, skal man overlade det til den vedkommende Politibetjents Støn, om der nu er Anledning for det offentlige til at skride ind, om Parternes Forhold har været saaledes, at der kan siges at være givet rimelig Anledning eller ikke givet rimelig Anledning. Politibetjentene, de underordnede, ja, selv de overordnede, ere ganske ukompetente til at afgøre det, og det saa meget mere som det Spørgsmaal, her foreligger: rimelig Anledning eller ikke rimelig Anledning jo ikke kan konstateres objektivt ved Lægeundersøgelse. Det maa konstateres ved Parternes Forklaring, ved Vidnernes Forklaring; med andre Ord, det er man først paa det rene med, naar man er kommen langt ind i Undersøgelsen. Sæt nu, at der er begyndt offentlig Undersøgelse, og at den har ført til Arrestationer, en Masse Forhør, Vidneforklaringer o. s. v., og at til Slutning Dommeren, idet han skal afgive sin Dom, kommer til det Resultat, at det kan være tvivlsomt, om det kan siges, at den angrebne har givet „rimelig Anledning“, hvad saa? Den paagældende har maasse brugt Uvemsord og er det „rimelig Anledning“? Der er ikke tilstrækkeligt derom i Loven. Man kan lige saa godt antage det ene som det andet. Altsaa, naar Dommeren kommer til det Resultat, at der ikke er givet „rimelig Anledning“, hvad skal saa ske? Saa skal Sagen formodentlig afvises, fordi den ikke er af dem, angaaende hvilke der skal anstilles offentlig Undersøgelse. Det hele bliver da til ingen Nytte, og den angrebne henvises til at begynde forfra med Søgemaal mod Voldsmanden; men det synes jeg ikke er praktisk. Jeg tror, at det Kriterium, man nu gaar efter, er ganske anderledes praktisk end det, man vil indføre her.

Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om offentlig Paatale eller privat Paatale og Paatale i det hele taget indfører man noget nyt i Straffeloven, som man ikke havde